

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

11—20 листопада 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 листопада 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лясенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
11	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	ВИСТАВИ НЕМА
12	Субота	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	МРІЙНИКИ
13	Неділя	МАЗЕПА (ранок) ЛАКМЕ (ввечері)	О В О Д (ранок) СОНЯЧНИЙ ДІМ (ввечері)	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (утро) АННА КАРЕНІНА (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечер)	МРІЙНИКИ (ранок) БОКАЧЧІО (ввечері)
14	Понеділок	ЕСМЕРАЛЬДА	ВИСТАВИ НЕМА	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	ВИСТАВИ НЕМА
15 16	Вівторок Середа	РУСАЛКА МАЗЕПА	О В О Д ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ	ЧУЖАЯ ТЕНЬ СПЕЛГАКЛЯ НЕГ	МРІЙНИКИ РОЗА ВІТРІВ
17	Четвер	ЧЕРВОНИЙ МАК	О В О Д	ЧУЖАЯ ТЕНЬ	БОКАЧЧІО
18	П'ятниця	РУСАЛКА	СОНЯЧНИЙ ДІМ	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗ-МАРІ
19	Субота	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
20	Неділя	РІПКА (ранок) РУСАЛКА (ввечері)	СОНЯЧНИЙ ДІМ (ранок) О В О Д (ввечері)	ЧУЖАЯ ТЕНЬ (утро) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (вечер)	РОЗА ВІТРІВ (ранок) МРІЙНИКИ (ввечері)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 26 (63)

11 — 20 листопада 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11, 15, 18, 20 (ввечері) листопада

11/XI абонемент сер. „Д“ талон 10

15/XI абонемент сер. „О“ талон 11

18/XI абонемент сер. „Л“ талон 10

20/XI абонемент сер. „В“ талон 10

О. Даргомижський

РУСАЛКА

Опера на 4 дії, за текстом О. С. Пушкіна.

Диригент — П. Баленко.

Постава С. Однопозова.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Е. Мариківський.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР

В. Литвиненка.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Концертмейстери—В. Гарницька, Н. Кобцева, С. Рабинович, В. Фіалковська.

Дія I-ша.

Беріг Дніпра. Біля млина сидить дочка мельника Наташа. Вона чекає на князя.

Чекає на князя і мельник. Він навчає дочку — як і чим можна удержати князя. Раптом долинає тупіт копит княжого коня. Наташа біжить назустріч князю, дорікає йому. Князь заспокоює її, запевняє дівчину в своєму коханні.

Проходять селяни, що ідуть з поля. Мельник просить їх розважити князя піснями і танцями. Та скоро мельник помічає, що це не розважає князя і подає знак припинити співи.

Наташа теж бачить зміну в князі. Тоді князь натякає про неминучу розлуку. Наташа приголомшена звісткою. Вона каже князю, що готується стати матір'ю. Князь дарує Наташі намисто, цілує її і йде геть.

До дочки підходить мельник. Він бачить на Наташі намисто і радіє. Наташа зриває намисто і кидає в Дніпро, кидає батькові подарунок князя—торбинку с грошиками. Селяни і батько намагаються заспокоїти її, але дівчина виривається з їх кола і кидається в Дніпро.

Дія II-га.

Княжі хорони. Князь справляє весілля. Починаються танці. Загальну веселість порушує чийсь голос.

Всі схвильовані, особливо князь: він пізнав голос Наташі. Він наказує служникам знайти дочку мельника і вигнати її з княжих хоромів, а сам підходить до княгині заспокоїти її, але його знов зупиняє голос Наташі. В хоромах починається метушня.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Терем. Біля вікна сидить княгиня і чекає князя. Вже північ. Останнім часом княгиня помічає, що князя мучить туга, що цілі дні він не приходить до неї. Входить ловчий. Від нього княгиня дізнається, що князь стрільців відіслав до дому, а сам блукає берегом Дніпровим. Збентежена княгиня вмовляється з Ольгою простежити за князем.

Картина 2-га.

Берег Дніпра, зарослий очеретом. Напівзруйнований млин. Вечір. На березі співають і бавляться русалки. Зачувши чиесь наближення, вони кидаються в воду. Входить князь. З'являється мельник. Після загибелі Наташі він збожеволів, вдає з себе ворона. В хворій уяві мельника постає примара дочки і подароване їй князем намисто. Він кидається на князя й починає його душити. Мисливці, що підроспіли, відбивають князя.

Дія III-тя, картина 1-ша.

Дно Дніпра. Русалки танцюють. З'являється цариця русалок Наташа. Вона просить русалок припинити танці. Русалки слухняно зникають у Дніпрових водах. З'являється маленька русалонька — Наташина дочка. Вона розповідає матері, що була на березі й бачила діда.

Просив її дід зібрати йому на дні річки гроші, що він колись кинув у Дніпро, але вона йому дала жменьку барвистих черепашок.

Наташа надсилає русалоньку на землю — назустріч князю, що має бути сьогодні на березі, і сказати йому, що його кличе до себе цариця підводного царства. Русалонька біжить виконувати доручення Наташі.

Картина 2-га.

Берег Дніпра. З'являється княгиня і Ольга. Побачивши князя, вони ховаються за млином. З води виходить русалонька. Вона тягне князя до води, але княгиня просить князя не залишати її. В цей час з Дніпра долинає голос Наташі. Вбігає мельник, відштовхує княгиню та Ольгу й допомагає русалоньці. Коли вони наближаються до кручі, млинар штовхає князя у воду.

А П О Ф Е О З.

Дно Дніпра. Помста Наташі здійснилась. Мертвий князь біля її ніг.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наташа — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Мельник — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Дісар, П. Скоробагатько. Княгиня — Е. Заховаєва, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Князь — Н. Боровой, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Ольга — В. Венецька, Л. Колодуб, Т. Литинська, В. Пав-

ленко. Сват — Г. Коваль, Б. Малков, П. Фрадков. Ловчий — М. Снігаренко, П. Фрадков.

Солісти балету — Н. Алейников, В. Баранова, В. Бакланова, Н. Виноградова, О. Галкін, І. Герман, М. Горпиненко, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любимова, Г. Маслова, П. Плавник, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко, В. Хребтов, О. Ширай та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на віолончелі Б. Ескім, на арфі А. Гельрот, на гобої І. Марштейн, Д. Риков, на кларнеті А. Архірей, Г. Ршков.

Виставу веде С. Петров.

12, 19 листопада

12/XI абонемент сер. „Г“ талон 10

19/XI абонемент сер. „К“ талон 10

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето Ю. Слонімського і В. Вайнонена.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейман. Постави головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент балетмейстера — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшись слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — І. Герман, О. Ширай. Гіта — Н. Виноградова, Л. Любімова. Сібіла — Г. Маслова, В. Савченко. Жан де-Брієн — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Абдерахман — О. Горохов, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Масрур — О. Галкін, В. Хребтов.

Солісти балету: Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.

Арфа — А. Гельрот.

Англійський рожок — Д. Риков.

Рояль — Я. Калігорський.

Виставу веде — С. Петров.

13 (ввечері) листопада
Абонемент сер. „р“ талон 11

Л. Деліб

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Диригент — П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — О. Галкін.

Режисер — Г. Давидов.

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Горницька.

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В зарослях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал — символ боротьби за волю.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує, скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому

тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чийсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти. Вони догадуються, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужинця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілювався зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з браминами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого сховища. Його помічає Нілаканта і поразляє кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання при-

душене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води. Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин. Маліка, жриця—Є. Заховаєва, Е. Лейтес. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт. УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, Д. Левітіна, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна, Палеева. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

13 (ранок), 16 листопада

6/XI абонемент сер. талон 11 „Ж

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент—засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР П. Славинський.

Постава—засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент—Г. Давидов.

Художник—І. Назаров.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Гол. концертмейстер—Н. Миронович.

Концертмейстери—В. Фіалковська, В. Гарницька.

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала — ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти

батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубують голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепи й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшись один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же йде далі. Марія підходить до конячого Андрія й співає над ним колискову.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Маєргут, засл. арт. УРСР. Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало. Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатько. Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагатько, П. Фратков. Іскра — П. Калюжний, В. Хворост. П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

14 листопада

Абонемент сер. П талон 10

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

Дія I. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архидіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архидіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» — Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б

тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань кидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в домі матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод І, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадивши, танцює з ним,

але приходять Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо вникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — А. Горохов, Квазімодо, дзвонар собора — О. Люлін. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — І. Герман. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін; на арфі — А. Гельрот.

17 листопада

Абонемент сер. „А“ талон 10

Р. Глієр

ЧЕРВОНІЙ МАК

Балет на 3 дії.

Лібретто А. Єрмолаєва.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в 20-х роках XX століття в одному з китайських портів.

Дія I, картина 1

Японський офіцер, за наказом коменданта порту, допитує китайського робітника Мао-Зі-Ші, арештованого за революційну діяльність.

З допомогою китайського солдата Мао-Зі-Ші вбиває японського офіцера і, передягшись у його одягу, щасливо виходить з ув'язнення в супроводі солдата.

Картина 2

Ресторан. Європейці розважаються. Для них танцюють дівчата-малайки. З'являється відома китайська танцюристка Тая-Хоа. Її танок викликає загальне захоплення. Збуджені від вина й музики, європейці веселяться, танцюють. Приходить Лі-Шан-Фу — владний хазяїн Тая-Хоа, якого вона боїться.

Картина 3

Китайський порт. Майдан. У порту розвантажують радянський корабель.

З'являється радянський капітан, оточений моряками.

Бачачи непосильну працю китайських бідаків, він дає розпорядження допомогти їм. Радянські моряки з радістю допомагають кулі розвантажити корабель.

Тая-Хоа, що спостерігала все це, вражена добротою капітана та спритністю, силою бадьорістю радянських моряків.

У вчинку капітана Тая-Хоа побачила нові для неї взаємини людей, де вчинками керує висока дружба, прагнення допомогти, а не експлуатація людини людиною. Тая-Хоа сповнена почуття вдячності до капітана.

Лі-Шан-Фу та комендант стежать, яке враження справила Тая-Хоа на радянського капітана.

Лі-Шан-Фу наказує Тая-Хоа зникнути.

Лі-Шан-Фу та комендант сповнені ненависті до радянського капітана.

Розвантаження закінчено, кулі танцюють. Вони не просто раді, що закінчили тяжку роботу, їхній танок сповнений чуття гарячої подяки, гарячої дружби, яку вони відчували до радянських моряків.

До танців приєднуються всі моряки. Матроси різних національностей гаряче вітають радянських моряків і висловлюють їм свої дружні почуття. Танцюють і радянські моряки.

Дія II, картина 4

Ніч у порту. З'являється комендант. Сюди ж приходять Лі-Шан-Фу і європейка. Їх супроводять змовники, які вирішили вбити радянського капітана.

Мао-Зі-Ші, передягнений у крамаря, підслухав змову.

Приїздить капітан. Лі-Шан-Фу викликає Тая-Хоа і наказує їй запросити капітана до себе в гості. Проте капітан відмовився.

Виконуючи завдання коменданта, Лі-Шан-Фу підкидає радянському кочегарові конверт з фальшивим планом військових об'єктів. Кочегара заарештовано й побито. На допомогу йому приходить капітан. Змовники кидаються на нього з ножами, але Мао-Зі-Ші, що вчасно підоспів, прикриваючи собою капітана, врятовує його, і, віднявши конверт у Лі-Шан-Фу, викриває його в провокації.

Капітан дякує Мао-Зі-Ші. Тая-Хоа пропонує перенести до неї побитого кочегара. матроси виносять його за згодою капітана.

Картина 5

Кімната Тая-Хоа.

Тая-Хоа доглядає пораненого кочегара. Отямившись, кочегар не розуміє, як він опинився в цій кімнаті, але, пригадавши, що трапилось, він дякує Тая-Хоа і виходить з допомогою товаришів.

Утомившись від пережитих хвилювань, Тая-Хоа заснула. Їй сниться, що комендант стріляє в капітана. Їй душно. Один сон змінюється іншим. Ось Тая-Хоа потрапила в царство драконів, де їй загрожують страшні птахи, але добрі богині оберігають її. Ось вона в царстві маків і лотосів, що танцюють у яскравому зоряному сяйві. Розвеселившись, Тая-Хоа танцює разом з ними.

Дія III, картина

На майдані в порту готуються до народної вистави. Збираються люди. Капітан і радянські моряки—тут же на майдані. Поміж натовпом з'явилися й змовники.

Глашатай оповіщає про початок вистави. Капітан зустрічається з Тая-Хоа. Вона попереджає його про змову та просить швидше від'їздити і взяти її з собою.

Відданість Тая-Хоа зворушує капітана, але він пояснює їй, що взяти її з собою не може. Прощаючись, він говорить Тая-Хоа про її обов'язок залишатися з своїм народом, бути серед тих, хто захищає народну свободу. Слова капітана вселяють натхнення в Тая-Хоа, і символом цього натхнення стає квітка червоного маку, яку дарує він на прощання китайській дівчині. Капітан відходить.

Народна вистава має закінчитися церемонією — питтям чаю.

На майдані готуються до цієї церемонії. Змовники в натовпі теж готуються отруїти капітана.

Китайські дівчата починають танок із чашами чаю. Лі-Шан-Фу наказує, щоб і Тая-Хоа танцювала разом з ними.

Змушена погрозами Лі-Шан-Фу, Тая-Хоа підносить капітанові чашу з чаєм, проте, знаючи, що там отрута, вона не може подати її капітанові. Взявши чашу з рук Тан-Хоа, європейка передає її капітанові. Та в ту мить, коли капітан хоче випити чай, Тая-Хоа вибиває чашу з його рук. Розлючений Лі-Шан-Фу стріляє в капітана, але не влучає.

Замах на дорогого гостя викликає страшенне обурення народу. Натовп кидається на Лі-Шан-Фу. Тікаючи, Лі-Шан-Фу вбиває Тая-Хоа. Розгніваний народ знищує Лі-Шан-Фу і коменданта порту.

Умираючи на руках народу, Тая-Хоа передає людям квітку червоного маку, як символ грядущої боротьби й перемоги.

В передсмертну хвилину Тая-Хоа показує народові на радянський корабель, бачачи в ньому знамено сподіваної свободи для свого народу.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тая-Хоа — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Європейка — І. Герман, Л. Любімова, О. Ширай. Капітан — О. Горохов, Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. Груз. РСР. Комендант порту — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Лі-Шан-Фу — О. Галкін, П. Плавник. Кочегар — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Китаєць-революціонер — М. Ізотов, К. Троїцький. Участь

беруть: М. Алексєєва, М. Алейніков, В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, Г. Гувзовська, М. Горпиненко, І. Дергаус, О. Кнсенко, Г. Маслова, П. Полканов, М. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, В. Тітова, І. Трахтенберг, Г. Хоменко, В. Хребтов та весь склад балету.

Соло на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер. Соло на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер. Соло на арфі — А. Гельрот.

Виставу веде С. Петров.

20 (ранок) листопада

Сокальський

I

Р І П К А

Опера на 1 дію

Диригент — П. Баленко.

Постава нар. арт. УРСР В. Арістова.

Художник — Н. Барова.

Танці в постанові засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Асистент постановника — Ю. Лозинська.
Хормейстер — Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — Б. Бутков, В. Хворост. Баба — О. Мейер, Є. Івіна. Внучка — К. Морозова, В. Павленко. Квітка 1-ша — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. Колодуб. Квітка 2-га — Д. Левітіна, Є. Лейтес. Квітка 3-я — Є. Івіна, Н. Коротких. 1-ша Лисичка — Т. Летинська, Л. Колодуб. 2-га Лисичка — Є. Лейтес, К. Палєєва.

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Диригент — П. Баленко.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 13 (ввечері) 18, 20 (ранок)
листопада

А. Сімуков.

СОНЯЧНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ір. Стешенко.

Постава режисера Л. Кіншиної.
Художник — лауреат Сталінської премії
В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.
Концертмейстер — Е. Плещенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — С. Кошачевський, Г. Поклонський. Женя — Р. Колосова, М. Коржова. Люся — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Клавдій — В. Бережний, М. Микитенко. Захар Денисович — М. Покотило, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Фросина Михайловна — Г. Бабіївна, Н. Ляхо. Данило Данилович — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

12, 13 (ранок), 15, 17, 19,
20 (ввечері) листопада

С. Войніч

Інсценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад Я. Галана.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — М. Константинівська.

Нар. артистка УРСР В. Чистякова в ролі
Джемми Уоррен («Овод»).

Фото Куперштейна.

Лауреат Сталінських премій, нар. артист
СРСР М. Крушельницький в ролі Овода.
Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпископ Брізігелли — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — М. Кірін, В. Бондаренко. Жандармський полковник — М. Волошин. Сержант — О. Подорожній. Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — С. Верхацький.

16 листопада

В. Собко

ЗА ДРУГИМ ФРОНТОМ

П'єса на 4 дії.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Таня — О. Колосова. Джен — Н. Герасімова, О. Тимофієнко. Енн — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Кросбі — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Гібсон — О. Сердюк, лауреат

Лауреат Сталінської премії, нар. артист УРСР Д. Антонович в ролі кардинала Монтанеллі («Овод»).

Фото Куперштейна.

Юлія, його дружина — Н. Лихо. Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; Мартіні — С. Кошачевський; Рікардо, лікар — В. Стеценко; Галлі, літератор — В. Мізіненко. Фабріцці — М. Савченко. Синьйора Грассіні — Л. Тимофєєнко, Ю. Фоміна. Мікеле, селянин-горець — Г. Тітов, Г. Поклонський. Полковник Фернандо, губернатор — І. Костюченко. Жандармський капітан — О. Немзер. Марконе, горець — В. Лавров. 1-й солдат — Г. Сичук. 2-й солдат — В. Бондаренко, М. Микитенко. 3-й солдат — Г. Чорний. Тюремний священник — І. Гавришко.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане — артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Засл. артист УРСР Г. Козаченко в ролі священника Карді («Овод»).

Фото Куперштейна.

Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Рандольф—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Страуфорд — В. Бондаренко. Марков—О. Романенко. Мері Клер—О. Валуєва, С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Марія — Н. Рантис. Негр — М. Волошин. Жанна—О. Тимофієнко. Богушева—Д. Миргород. Станіслава—Я. Косаківна. Вацлава—

С. Лор. Крамер—О. Немзер. Слуга—А. Макаренко. Офіцер—В. Лавров. Кореспондент—М. Микитенко. Ув'язнені—Р. Кіріна, А. Калішевська, З. Біляєва, О. Слензак, Т. Давидова, Н. Хомова, В. Худякова, Т. Довженко, О. Літвінова, Г. Гончарова, М. Коржова. Солдати—О. Онофренко, Р. Рубанович, Г. Чорний, С. Арлюк.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

11, 12, 13 (утро и вечер), 18,
19 ноября

Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.
Постановка режиссера В. Лизогуба.
Режиссер — Т. Белодворец.
Художник — Б. Чернышев.
Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—А. Волин, Э. Коломийский. Второй секретарь посольства — И. Здановский, А. Котляров. Корреспондент радио-компании «Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его

сын—Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрн Курциус — З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии—И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. Почтальон — А. Кочкарева. Метрдотель восточного ресторана—В. Криштоп. Врач—П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаленко, Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко, И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностранцы: О. Зубова, Ф. Криштоп, В. Кропотков, И. Мальвин, Р. Мануковская, И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семашко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цветков, Н. Шеремет.

13 (днем) ноября

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня

Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. СССР, и Александр Кириллович Вронский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт. СССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. СССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. СССР; В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Серпуховский—С. Лерман. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—А. Котляров, Т. Прево. Генерал—П. Осокин, засл. арт. СССР; Т. Прево. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитонич—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—В. Негребо. Корней—С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Кармердинер Вронского—Б. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Антонович.

14, 15, 17, 20 (утро) ноября

К. Симонов, лауреат Сталинской премии

ЧУЖАЯ ТЕНЬ

Драма в 4-х действиях, 6 картинах.

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник Н. Соболев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Сергей Александрович Трубников—В. Северов, засл. арт. СССР. Ольга Александровна Трубникова—А. Танеева. Елена Сергеевна Трубникова—К. Борискина, Т. Се-

Артист Т. Прево в роли майора Каштанова («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

мичева. Андрей Ильич Макеев—Я. Азимов. Семен Никитич Саватеев—Э. Коломийский, П. Осокин, засл. арт. СССР. Марья Трофимовна Саватеева—К. Туберозова. Григорий Иванович Рыжов—С. Лерман, В. Цветков. Федор Федорович Иванов—Г. Ратальский. Виктор Борисович Окунев—В. Золотарев, засл. арт. СССР. Галина Петровна, его жена—О. Зубова, К. Суковская.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

20 (днем) ноября

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.
Художник — Б. Чернышев.
Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев Федор Демьяныч — П. Осо-

кин, засл. арт. СССР; Т. Прево. Полковник — В. Кропотов, Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, заслужен. артист СССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге — Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш — Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. СССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — А. Москаленко. Савицкий — В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

20 (вечер) ноября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.
Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.
Художники: В. Кривошеина и Е. Коваленко.
Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из Васильсурска — А. Крамов, нар. арт. Союза ССР; А. Волин. Валя, его дочь — К. Гайжевская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков, капитан парохода «Тургенев» — Л. Молдаванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин, шеф-повар ресторана «Тургенев» — Э. Коломийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд, атташе американского посольства в Москве — В. Венцовский. Сенди Голланд, американский журналист — В. Лизогуб, В. Цветков. Билл, американец, турист — Д. Васильчиков, засл. арт. СССР; И. Мальвин. Мери Джибсон, переводчица посольства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Артист Р. Бриллинг в роли корреспондента радио-компании «Глобус» («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

12, 13 (ранок) 15, 20 (ввечері)
листопада

Е. Гальперіна

К. Лістов

МРІЙНИКИ

Музкомедія на 3 дії.

Переклад І. Муратова.

Постава І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

Концертмейстери — Е. Каменецька, П. Кулісич.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — О. Бабаков, Г. Охріменко. Маша Огньова — Н. Аннікова, Л. Котляренко, В. Мудрова. Алла Кузьміна — К. Великосельська, Л. Міцнер. Наливайко — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Сергійчук — М. Іванов. Муравйов — Д. Волков. Васьона — З. Мізіненко, Л. Романенко, Павло Бондаренко — А. Аркін. Афанасій — М. Вербицька, Л. Котляренко. Очкастий — М. Гавриленко. Листоноша — С. Бондаренко, Ю. Лонгінов.

БАЛЕТ:

Комсомольський тагет — виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Канівецький, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Арбо.

13, (ввечері) 17, 19 листопада

В. Геркен.

Ф. Зуїле.

В. Шершеневич.

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Солящанський, Ю. Чернін.

Художник — Н. Соболю.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Бокаччіо — Л. Уманець. П'єтро — К. Райданов. Скальца — М. Мармур. Беатріче — В. Мудрова. Лотарінгі — К. Передерніков.

Нар. артист УзРСР О. Івашутич в ролі Данила Кокарева («Роза вітрів»).

Фото А. Майденберга.

Ізабелла — Н. Попова, Л. Романенко. Ламбертуччо — О. Райданов. Перонелла — А. Алмазова. Фіаметта — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Леонетто — О. Федосов. Мажордомо — М. Гавриленко. Букініст — І. Бурменко. Фреско — В. Рухманов. Чекко — Е. Грицюк. Філіппа — Л. Котляренко.

БАЛЕТ:

Лізабетт — О. Борисова, О. Ліснівська, Р. Нікітіна. Її батько — Е. Коновальчик. Її мати — Т. Шеванова. Петруччо — В. Балацький, А. Венгеров. Сільвіо — Б. Хільченко. Ігуменья — О. Борисова. Інквизитор — О. Ткаченко.

Тарантелла: виконують: Б. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

18 листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — Феонія, Тімофеева.

Переклад Г. Лойка

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригент — М. Хайкін.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — К. Великосельська. Джім — О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков. Жанна — З. Мізіненко. Ванда — Л. Романенко. Герман — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Малон — М. Іванов, О. Райданов. Авлей — І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков. Еміль — А. Аркін. Етель — А. Алмазова. Чорний Орел — С. Бондаренко.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, А. Хільченко та весь склад балету.

16, 20 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії

Переклад В. Сокола

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісич.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін — О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна — А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза — Н. Аннікова, З. Мізіненко. Тарас Тетрюмов — Д. Волков. Гаврило Ланской — А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахраров — І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас — І. Білошенко, О. Райданов. Юсуфпаша — М. Мармур. Смайсл — М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі — Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр — С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС
Видає Харківське відділення „Українського театального товариства“

БЦ 14673. Підписано до друку 9/XI—49 р. Об'єм 1 арк. Формат паперу 60 x 92 ¹/₁₆.
Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 980. Тираж 2500.

**ГОСУДАРСТВЕННЫЕ ЗАЙМЫ
СПОСОБСТВУЮТ ВОССТАНОВЛЕНИЮ И РАЗВИТИЮ
НАРОДНОГО ХОЗЯЙСТВА СССР**

ПРИБРЕТАЙТЕ ОБЛИГАЦИИ ГОСУДАРСТВЕННОГО 3% ВНУТРЕННЕГО ВЫИГРЫШНОГО ЗАЙМА

**ЕЖЕГОДНО
ПО ЗАЙМУ ПРОИЗВОДИТСЯ
ШЕСТЬ ОСНОВНЫХ ТИРАЖЕЙ
ВЫИГРЫШЕЙ — 30 января,
30 марта, 30 мая, 30 июля,
30 сентября и 30 ноября;
ОДИН ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ
ТИРАЖ ВЫИГРЫШЕЙ —
30 сентября**

**В КАЖДОМ ТИРАЖЕ НА ОДИН РАЗРЯД ЗАЙМА
В ОДИН МИЛЛИАРД РУБЛЕЙ РАЗЫГРЫВАЕТСЯ
СЛЕДУЮЩЕЕ КОЛИЧЕСТВО ВЫИГРЫШЕЙ:**

Размер выигрыша	В основном тираже	В дополни- тельном тираже
100.000 рублей	—	1
50.000 рублей	2	5
25.000 рублей	5	25
10.000 рублей	25	80
5.000 рублей	80	800
1.000 рублей	700	2.300
400 рублей	7.688	8.289
ВСЕГО	8.500	11.500

**ОБЛИГАЦИИ
ПРОДАЮТСЯ И ПОКУПАЮТСЯ
СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ**

**ХАРЬКОВСКОЕ ГОР. УПРАВЛЕНИЕ
ГОСТРУДСБЕРКАСС И ГОСКРЕДИТА**

Ціна 2 крб.

Министерство пищевой промышленности СССР
"Главпарфюмер"

ЙЭЖЭ

После бритья
обязательно
освежайте
лицо

ТРОЙНЫМ
ОДЕКОЛОНОМ

